

Sygn. akt I CNP 37/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie ze skargi M. P. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 30 września 2013 r., wydanego w sprawie

z powództwa M. P.

przeciwko Miastu W.

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 lutego 2015 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 września 2013 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację powódki M. P. w sprawie przeciwko Miastu W., dotyczącej powództwa o ustalenie.

Skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wskazanego orzeczenia wniosła powódka wskazując, że jest ono sprzeczne z 14 ust. 4 pkt 2 i 6 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksy cywilnego (Dz. U. Nr 71, poz. 733 ze zm.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 424⁵ § 1 k.p.c. określa wymagania konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Wśród wymagań tych mieści się uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Jego spełnienie sprowadza się do złożenia oświadczenia, że szkoda wystąpiła, oraz wskazania jej rodzaju i rozmiaru (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, Biul. SN 2005, nr 10, s. 14 oraz z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl.). Obowiązkiem skarżącego jest ponadto uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, a więc wykazanie jej przy użyciu dowodów lub innych środków, niespełniających wymagań wynikających z przepisów o postępowaniu dowodowym (art. 243 k.p.c.).

Skarżąca w niniejszej sprawie powołała się co prawda na to, że została jej wyrządzona szkoda, jednak w żadnym stopniu nie podjęła nawet próby uprawdopodobnienia jej zaistnienia. Samo gołosłowne stwierdzenie, że szkoda nastąpiła nie może być wystarczające. Skarżąca wskazała co prawda na konieczność uiszczenia odszkodowania za korzystanie z cudzej nieruchomości nie wskazała jednak z kolei wysokości poniesionej rzekomo szkody.

W myśl art. 424⁸ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzuca skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Wypełniając dyspozycję tego przepisu, Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.